

VESTI IZ SLOVENIJE

STALNI POBEGI IZ TITO-VINE. — Prebegi iz titove komunistične diktature v svobodni svet so na dnevnem redu. Največkrat so usmerjeni proti Italiji ali na Svobodno Tržaško ozemlje. Mnogo poskusov pa se konča na mejni podkrožni brozstrel. Nesrečne žrtve pokopljejo kar na licu mesta. Prebežniki ali njih vodniki občejejo z obmejnimi stražniki samo z orožjem. Včasih pade kad obmjni stražnik, včasih kak vodnik ali pa njegov varovanec.

Potnikom pa, ki prihajajo na tržaško področje legalno, na meji preiščejo obleko do zadnjega šiva.

Podjetja in ustanove v Ljubljani ne smejo brez prethodnega dovoljenja predsedstva vlade sprejemati v službo absolventov nižjih srednjih šol. Vse že zaposlene absolvente so morali odpustiti, da so se mogli vpisati v srednje strokovne šole.

V MARIBORU so bili obsojeni zaradi poskusa organiziranja vohunske mreže v korist Madžarski Janez Horvat na 18 let prisilnega dela, Verona Horvat na 10 let prisilnega dela, Jože Kučer na 12 let prisilnega dela in zaplenbo premoženja ter z izgonom iz države, Mirko Horvat na 4 leta pris. dela in zaplenbo premoženja in Jože Horvat na 6 let pris. dela.

KOMUNISTIČNO BARBARSTVO. — V Mirnu pri Gorici so komunisti raztreli kapelico "Pod bregom." Nato so ponujali še nagrado 500 dinarjev tistemu, ki bi porušil še Marijin kip zraven biv. tovarne škaletarija.

AMBROŽEV TRG v Ljubljani so zazidali vse do Lichtenturna. Podrli so vse stare hiše in postavili nove bloke stanovanjskih hiš.

LITOSTROJ v Ljubljani še vedno ni dograjen in ga še vedno zidajo.

ZA LJUBLJANO nameravajo pridelovati zelenjavo na kompleksu, ki so ga obdelali "s prostovoljnim delom" ob Pšati med Trzinom in Domžalami.

KNEZO NADŠKOFLJSKO SEMENISČE V GORICI. — Vsled nove državne meje in zaradi odepitve Trsta, ki si gradi lastno deško in bogoslovno semenišče, se je število goriških

semeniščnikov in bogoslovcev močno skrčilo. Zato je nadškof s posebnim odlokom odločil, da se ustanovi "Knez nadškofljsko goriško semenišče." V tem zavodu, ki bo imel svoj sedež v Malem semenišču pri tako zvanih Bektan, se bodo vzgajali dijaki in bogoslovci goriške nadškofije.

SOVRAŽNIKI NAŠEGA JEZIKA. — Finančna intendanca v Gorici zahteva od slovenskih vojnih odškodovancev, da prevedejo v italijanski jezik prijave škoda, ki so jih pod Zavezniško vojaško upravo predložili v slovenščini.

Tako spoštuje Italija našo manjšino in tako ščiti naše jezikovne pravice, kljub vsem dolžilom ustave, kakor na primer člena 3 in 6 iste. Ali misli Finančna intendanca v Gorici, da bomo Slovenci v Italiji samo davke plačevali in molče prenašali krivico, ki nam jo dela?

Prosimo rešite nas v Ameriko

Pod tem naslovom javljamo našim rojakom imena in podatke o tistih slovenskih družinah in posameznikih, ki v Evropi živijo domovine čakajo in prosijo za vstop v USA. Prošnje so poslane na Ligo Katoliških Sloveskih Amerikancev, 10316 Bartlett Ave. Cleveland, Ohio. Na ta naslov naj tudi piše vsak, ki bi se za koga izmed navedenih zanimal. Lepo prosimo vse naše usmiljene ljudi naj ne gredo mimo te rubrike z mrzlim srcem. Vsak, ki bo ta imena bral, naj napravi trden sklep da bo pomagala vsaj enemu.

Štefan Slapar, roj. 1920 v Lomu, kmet, Alfonz Smole, roj. 1922. št. Rupert na Dol, delavec, z ženo in enoletno hčerko, Andrej Smrdelj, roj. 1915 v Kalu, kmet, delavec z ženo, Lojze Smrekar, roj. 1897 v Vašah pri Medvodah, učitelj glašbe, Dr. Viktor Sosič, roj. 1891 v Opčini pri Trstu, zdravnik, z ženo, hčerkama: 27 in 23 let, Filip Stanovnik roj. 1901 v Horjulu, čevljar, kmet, Franc Stempel, roj. 1919 v Logatcu, natak, Jože Sterle, roj. 1902 v Podloži pri Logatcu, tesar, Jože Stubler, roj. 1918 v Jugorje pri Metliki, tesar, z ženo, Karl Svetlin, roj. 1928 v Ljubljani, čevlj. vajenec, Danijel Sutlič, roj. 1909 v Vinici pri Černomlju, kmet, Vencel Šafar, roj. 1926, Podgora pri Delnicah, kmet, Jože Šašek, roj. 1924 v Ratež, delavec, Slavko Šef, roj. 1915 v Gradcu, železničar, z ženo in 9 letno hčerko, Večeslav Šešek, roj. 1906 v Ljubljani, jurist, Vladimir Škrt, roj. 1921 v Gorici, mehanik, Alojzij Stine, roj. 1889 Stara Cerkev, z ženo in sinovi: 18, 14, 11, 9, 5 let, Gabrijela Štok, roj. 1902 v Srednje Bitnje, tekstilna delavka, s hčerko 18 let, Marjan Štok, roj. 1924 v Srednje Bitnje, fri-zer,

Joseph Kovach je bil imenovan za mestnega odbornika

JOSEPH W. KOVACH

Naš rojak Joseph W. Kovach, ki stanuje v 28. vardi na 3552 E. 82. St. je bil sinoči potrjen za mestnega odbornika 28. varde na mesto prejšnjega odbornika Michaela Lucaka, ki je bil imenovan za odbornika v upravo mestne železnice.

Kovacha je priporočil Mr. Lucak in ker je navada, da se upošteva želja odstoplega mestnega odbornika, je zbornica odobrila novega odbornika. Mr. Kovach je bil dva termina v državni legislaturi, zdaj je poslovodja novega kegljišča v SND na 80. cesti in je gl. odbornik KSKJ.

Nam je bilo že večeraj opoldne namignjeno, da bo zbornica skoraj gotovo imenovala Mr. Kovacha za namestnika Lucaku, ker sta bila z Lucakom velika prijatelja in ker ima Mr. Lucak naše Slovence rad, saj je Ameriška Domovina tudi vneto podpirala Mr. Lucaka v volivnih kampanjah.

Tako imamo Slovenci zdaj zopet tri mestne odbornike: Eddie Kovačič iz 23., Joseph Kovach iz 28. in Anton Vehovec iz 32. varde.

Vehovec bo služil samo še do konca leta, potem ga bo pa nadomestil drug Slovenec, John A. Fakult.

Mr. Kovachu še posebej čestitamo, da je prišel tako nepričakovano do tako važnega urada. Mr. Lucak boljše ni mogel izbrati, ko je priporočil Kovacha za svojega naslednika. Mr. Kovacha vsi poznamo za resnega in sposobnega mladega moža, ki se je izkazal že v državni legislaturi, torej se bo tudi v mestni zbornici. Gotovo si vsa 28. varda šteje v veliko čast, da je dobila tako sposobnega mestnega zastopnika.

Polzvedovalni kofček

Jože Mravljec z Sela pri žirih bi rad zvedel za sestro Marjano Pavlin, ki je živela v Sorrento, Ill., naj se zgleda na spodnji naslov. — Panež Marija, Gaberje, p. Brusnice pri Novem mestu bi pa rada zvedela za dva strica, Janeza Makovc in Franc Makovc. Naj se zgledajo direktno domov, ali pa na moj naslov: Johanna Logar, E n u m e l a w, Washington.

Če kdo rojakov, ki žive v Kanadi, ve za naslov župece Antona, doma iz Matena pri Igu, naj mi naznani na spodnji naslov. Župece je došel v Kanado leta 1948 aprila in je delal pri firmi Farland na progi Montreal-Toronto. Za vsako pojasnilo se že vnaprej zahvaljujem: Vid Rožanšek, 388 Donovan St. Sudbury, Ontario, Canada.

Katoliški delavci v mednarodni uniji

Ameriški delavski delegati izvajali zmago in enakopravnost za katoliško delavstvo v Evropi.

London, Anglija. — Ameriški delegati so izvajali veliko zmago pri začetnih konferencah protikomunistične delavske svetovne zveze. Socijalisti, ki zastopajo evropske socijalistične unije so nameč nastopili proti temu, da bi smele v novo mednarodno unijo biti sprejete unije krščanskega, katoliškega delavstva, če so članice katoliške mednarodne delavske internacionale. Ameriški delegati so se solidno vsi, tako tisti, ki zastopajo CIO, kakor tudi zastopniki A. F. of L. uprli temu stališču in kanadski delegati so glasovali z njimi. Ameriški delegat Walter Reuther, ki vodi delegacijo CIO je predlagal, da naj bo načelovan za odbornika v upravo mestne železnice.

Vatikan ugotavlja, da Tito preganja Cerkev

Vatikan. — Vatikanski radijo je ponovil svoje napade na Titovo vladu. Ponovil je na podlagi novih poročil iz Jugoslavije, da Tito ni prav nič boljši kot je bil predno se je spri z Moskvo. Tito še danes istotako do sledno in brezobzirno zatira vsako versko svobodo in je krivice preganjanec zlasti katoliške Cerkve v Jugoslaviji. Katoliška Cerkev je še danes v Jugoslaviji prav tako ali še huje zatirana kot v drugih satelitskih komunističnih državah, ki so pod moskovsko kontrolo.

NORTH CHICAGO BO DOBIL POSLOPJE ZA NOVO POŠTO, KAKOR ZATRUJEJO

North Chicago, Ill. — Joseph J. Zorc, ki je član sprejemne komisije za senatorja Paul H. Douglassa, sporoča, da je prejel župan Macrowski obvestilo od senatorjev Douglassa in Lucasa, da bo v North Chicagu postavljeno kmalu novo pošto poslopje za vsoto \$415.000.00.

Prostor, kjer bo poslopje postavljeno, bo kmalu izbran in načrti za poslopje ter podrobnosti bodo izdelane, čim bo kongres v prihodnjem zasedanju odobril gradnjo.

Mesto North Chicago se dolgo nujno potrebuje novo pošto, ker zdaj plačuje okrog \$1.000 na mesec najemnine za prostore, ki niso primerni za pošto. Pošta v North Chicagu ima sedaj več prometa kot pa pošta v sosednem Waukeganu, nato tudi potrebuje poštne prostore, ki bodo odgovarjali potrebam.

Češki škof je pripravljajo duhovnike na mučeništvo

Praga, Češko-slovaška. — Češko-slovaški škofje so poslali vladno memorandum, v katerem znova protestirajo proti preganjanju Cerkve in zatiranju svobode vere. Škofje izjavljajo, da je v Češko-slovaški veliko ljudi, ki so pripravljeni postati mučeniški za svojo vero, če bi res prišlo do ponovnega boja med Cerkvijo in državo. Škofje so tudi poslali posebno opozorilo svojim duhovnikom, da ne smejo ubogati vlade in njenih zakonov, če bi kakorkoli bile prikrasane pravice Cerkve. Škofje pravijo naj duhovniki pazijo, da bodo do konca zvesti duhovniki Kristusu, ker ves narod gleda v njih svoje vzore in boju za svobodo vere in prepričanja. Škofje so zborovali pod predsedstvom nadškofa v Olomouci, ker je redni predsednik škofijskih konferenc, nadškof Beran v Pragi pod stalnim policijskim nadzorstvom.

Cerkev božjega groba močno poškodovana

Jeruzalem. — V cerkvi božjega groba v Jeruzalemu se ne more opravljati več nikakršna služba božja, ker je cerkev tako poškodovana, da so oblasti izjavile, da je življensko nevarno vsako gibanje v njej. Škoda je povzročil velik ogenj, ki je uničil nekatere zunanje dele cerkve. Cerkev imajo sedaj v oblasti Arabci.

Carinske meje odpravljajo v Evropi

Pariz, Francija. — Zastopniki zapadno-evropskih držav se zopet zbirajo v Parizu, da izvedejo ameriški predlog za enotno organizacijo zapadno-evropske ekonomije. Vse dežele zapadne Evrope naj po tem predlogu organizirajo enoten trg za evropsko blago. Francija bo predlagala naj bo zapadna Nemčija sprejeta v to gospodarsko skupnost. Nemško vladu bo zastopal trgovski minister.

Nov slovenski doktor

23. novembra je bil na Gregorijanski univerzi v Rimu promoviran za doktorja modroslovja slovenski salezijanec g. Jože Miklič, doma iz Straže pri Novem mestu.

Zbor za združeno Evropo v Londonu

Churchill in Spaak glavna govornika — Anglija gre z Združeno Evropo, ki mora obsegati tudi vse narode centralne in vzhodne Evrope.

London, Anglija. — Evropa se mora združiti v skupno federativno državo ali pa bo propadla. Evropsko gospodarstvo bo propadlo, ko bo prenehala ameriška pomoč in evropska družba bo takrat padla v revščino, zmedo, kaos, revolte in bo postala zrel plen za komunizem, če ne bo dotlej evropsko gospodarstvo združeno in urejeno kot skupnost. To so besede Winstona Churchilla na zboru organizacije za združenje Evrope, ki je bil v Londonu te dni. Na zborovanje je prišel tudi belgijski socijalistični voditelj Spaak. Churchill je še dodal, da mora vsakdo ki dela na rešitvi Evrope, upoštevati Evropo kot celoto. Tudi dežele, ki so po drugi svetovni vojni prišle pod komunistično diktaturo, morajo biti osvobodene in združene v skupno evropsko federacijo. Nemčija mora postati del Evrope. Evropa potrebuje Nemčijo ali Nemčija še veliko bolj potrebuje Evropo, je dejal Churchill. Poleg tega je še naglašal, da Anglija mora biti aktivna v delu za evropsko državo. Anglija je integralni del Evrope. Zborovanje je prisostvovalo kakih 1500 ljudi, med njimi tudi zastopniki vseh narodov Evrope.

Češki škof je pripravljajo duhovnike na mučeništvo

Praga, Češko-slovaška. — Češko-slovaški škofje so poslali vladno memorandum, v katerem znova protestirajo proti preganjanju Cerkve in zatiranju svobode vere. Škofje izjavljajo, da je v Češko-slovaški veliko ljudi, ki so pripravljeni postati mučeniški za svojo vero, če bi res prišlo do ponovnega boja med Cerkvijo in državo. Škofje so tudi poslali posebno opozorilo svojim duhovnikom, da ne smejo ubogati vlade in njenih zakonov, če bi kakorkoli bile prikrasane pravice Cerkve. Škofje pravijo naj duhovniki pazijo, da bodo do konca zvesti duhovniki Kristusu, ker ves narod gleda v njih svoje vzore in boju za svobodo vere in prepričanja. Škofje so zborovali pod predsedstvom nadškofa v Olomouci, ker je redni predsednik škofijskih konferenc, nadškof Beran v Pragi pod stalnim policijskim nadzorstvom.

Carinske meje odpravljajo v Evropi

Pariz, Francija. — Zastopniki zapadno-evropskih držav se zopet zbirajo v Parizu, da izvedejo ameriški predlog za enotno organizacijo zapadno-evropske ekonomije. Vse dežele zapadne Evrope naj po tem predlogu organizirajo enoten trg za evropsko blago. Francija bo predlagala naj bo zapadna Nemčija sprejeta v to gospodarsko skupnost. Nemško vladu bo zastopal trgovski minister.

Nov slovenski doktor

23. novembra je bil na Gregorijanski univerzi v Rimu promoviran za doktorja modroslovja slovenski salezijanec g. Jože Miklič, doma iz Straže pri Novem mestu.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Iz bolnišnice — Rose Sindelar iz Bedford, O., se je povrnila domov iz Marymount bolnišnice in se želi tem potom zahvaliti za obiske, cvetlice in kartice.

Maša — zadušnica — V sredo ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pok. Agnes Faletich.

Pogreb Ristoff — Pogreb ranjke Mary Ristoff bo jutri dopoldne ob 9 v cerkvi sv. Križa.

NA LETNE SEJE!

Članstvo je prijazno vabljeno, da se udeleži v kolikor mogoče velikem številu letnih sej sledečih društev:

Podružnica št. 41 SZZ ima svojo letno sejo nocoj ob 7:30 v SDD na Waterloo Rd. Po seji bo prijateljski sestanek s pri-grizkom.

V sredo zvečer ob osmih bo važna letna seja Materinskega kluba fare sv. Vida. Vršila se bo v šoli sv. Vida. Po seji bo prijetna božičnica.

St. Clair Grove št. 98 WC bo imelo letno sejo v sredo zvečer ob 8 v SND na St. Clair Ave. Carniola Hive št. 493 TM bo imelo letno sejo v sredo ob 7:30 v SND na St. Clair Ave. Po seji bo prijeten party.

Podružnica št. 10 SZZ bo imela letno sejo v četrtek zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave. ob navadni uri.

Podružnica št. 14 SZZ ima letno sejo nocoj ob 7:30 v navadnih prostorih. Članice naj se udeležijo v velikem številu, ker bo dosti važnih zadev na dnevnem redu.

Nocoj ob 8:30 bo važna seja dr. sv. Imena fare sv. Vida. Po seji bo govoril Mr. Edward Kovacic, mestni odbornik.

Carinske meje odpravljajo v Evropi

Pariz, Francija. — Zastopniki zapadno-evropskih držav se zopet zbirajo v Parizu, da izvedejo ameriški predlog za enotno organizacijo zapadno-evropske ekonomije. Vse dežele zapadne Evrope naj po tem predlogu organizirajo enoten trg za evropsko blago. Francija bo predlagala naj bo zapadna Nemčija sprejeta v to gospodarsko skupnost. Nemško vladu bo zastopal trgovski minister.

Iz raznih naselbin

RACINE, Wis. — Dne 5. nov. je umrl Frank Zupančič, star 69 let. Doma je bil iz vasi Sokanje, fara škocjan pri Dobravi, Dolenjsko. Tukaj zapušča ženo in sina, v starem kraju pa brata.

YOUNGSTOWN, O. — Dne 5. nov. je umrl John Petrich, star 72 let, doma od Novega mesta. Po poklicu je bil klepar. Tukaj zapušča sina Williama, v Detroitu poročeno hčer Olgo Lukasovitz in brata, v Californiji brata Franka, v Wisconsinu pa sestro.

Nov slovenski doktor — 23. novembra je bil na Gregorijanski univerzi v Rimu promoviran za doktorja modroslovja slovenski salezijanec g. Jože Miklič, doma iz Straže pri Novem mestu.

CLOUDY Vremenski prerok pravi: (niš se ne ve brez eleganke) Deloma oblačno in nekaj gor-keje danes Jutri deževno in proti večeru bo snežilo.

Tri na dan Časopisi pišejo, da plačuje Tito vladu zdaj denarne nagrade za otroke. To se pravi, čim več ima kdo otrok, več dobi. Nam se zdi, da bo dobila družina z vsako nagrado tudi paket od strčka ali tetke iz Amerike, s pleničkami in portihelki. Naš poklon!

Italijanske usmiljenke so priletele iz Evrope. — Deset usmiljenk je pred kratkim dospelo z letalom iz Rima. Njih red dosedaj še ni imel svojega samostana tukaj. Dospelo so na željo škofa Jas. A. McFaddena in bodo prevzele skrb sirotišnice za otroke in ostarele v Youngstown, Ohio.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DREVECO, Editor) Cleveland 1, Ohio
6117 St. Clair Ave. Henderson 9226
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNIN!

Za Zed. države \$3.50 na leto;
za pol leta \$5.00; za četrt leta
\$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele
izven Zed. držav \$10.00 na leto.
Za pol leta \$6.00, za 3 mesece
\$3.50.

SUBSCRIPTION RATES
United States \$3.50 per year;
\$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3
months.

Canada and all other coun-
tries outside United States \$10
per year. \$6 for 6 months, \$3.50
for 3 months.

DECEMBER	SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
	1	2	3				
4	5	6	7	8	9	10	
11	12	13	14	15	16	17	
18	19	20	21	22	23	24	
25	26	27	28	29	30	31	

Entered as second-class matter January 9th 1908, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 238 Tues., Dec. 6, 1949

Preganjani "deseti brat" v slovenskih šolah

Kadar nastopajo proti veri in Cerkev, titovci niti svoje lastne ustave in postav ne spoštujejo. Enostavno gredo proti postavam in kar se sproti izmisli kak titov mogočnej, to velja. Cerkev in vera sta v Titovini brezpravni. Po ustavi je Cerkev ločena od države. Pouk verouka bi torej moral biti svobodni predmet na vseh šolah in bi morali imeti svariši in otroci popolno svobodo, da odločajo ali hočejo obiskovati pouk verouka ali ne. Dejansko je verouk popolnoma odpravljen iz vseh srednjih šol, le na osnovnih šolah ga ponekod še dovoljujejo. Verouk preganjajo z najrazličnejšimi sredstvi in na vse mogoče načine. Največkrat se zopet spravijo na duhovnika osebnost. Proglase ga za nasprotnika režima in mu prepovedo poučevanje v šoli. Ker duhovnikov v posameznih krajih ni več kot eden, je seveda verouk odpravljen takoj, kakor hitro ta edini duhovnik ne sme več v šolo.

Verouk je popolnoma odvisen od dobre volje krajevnih odločilnih ljudi. Za poučevanje verouka ni dovolj, da ima duhovnik dovoljenje notranjega ministrstva za izvrševanje dušnega pastirstva, temveč mora duhovnik še prositi za posebno dovoljenje. Prošnjo je treba poslati na okrožni odbor in na ministrstvo prosvete. Ponekod celo zahtevajo, da je treba prositi vsako leto posebej. Prvo leto po osvoboditvi je bil verouk še med učnimi predmeti in je imel odmerjeni dve uri na teden. Učne ure so se takrat še določale sporazumno med voditeljem šole in veroučiteljem. Drugo leto je bilo samo še po eno uro verouka, a sedaj sme biti verouk samo še po končanem drugem pouku, izven ostalega šolskega programa. Veroučitelji seveda ne smejo prejemati za poučevanje od nikoder nikake nagrade. To je posebej zapisano v dekretu.

Izven šole, na primer v cerkvi, ni dovoljeno poučevati verouk. Kdor se pregreši, ga zadenejo mnoge in ostre kazni. Ponekod poučujejo verouk v okviru redne, običajne službe božje, drugod so pa oblasti tako ostro nastopile proti duhovnikom, da si niti moliti ne upajo posebej z otroci v cerkvi. V Hotederšici ni smel duhovnik niti v cerkvi vprašati ali znajo otroci vse potrebno za sv. spoved in sv. obhajilo. Otroci niso smeli niti posamezno, niti skupno k duhovniku, da bi jih poučeval verouk.

Otroci morajo ne samo v začetku šolskega leta, ampak tudi večkrat med letom prinesiti potrdila, da starši hočejo, da njihovi otroci obiskujejo verouk. Take zahteve morata sedaj podpisati oče in mati. Če otrok zamudi in listka ne prinese v določenem roku, ne sme več ostati pri verouku. Razredni učitelj mora takoj vse take otroke spoditi domov, predno se katehet pojavi v šoli. Okrajni odbori posebej vselej preiskujejo ali so vsi podpisani staršev res pristni, samo, da imajo ljudje z vsakim dovoljenjem nove sitnosti in težave in da imajo neizbrisen utis, da si jih je oblast zapomnila kot katoličane. Tudi učitelj mora vse kar je v zvezi z veroukom urejevati tako, da bi kolikor mogoče veliko ljudi odvrnil od verouka. Učitelj ne sme opozarjati otrok, da morajo pravočasno prinesiti listke z izjavami staršev. On ne sme nič storiti kar bi otroke navajalo k verouku. Marsikateri učitelj je bil že kaznovan in prestavljen, ker se je potrudil, da so starši pravočasno dali izjave, da žele verouk za svoje otroke. Katehet je v šoli brez moči. Otroci se uče kolikor hočejo. Če te pokažejo voljo, da bi hoteli izostati od verouka, se mora to takoj zgoditi brez ozira na prejšnjo izjavo staršev. Pač pa morajo otroci v nedeljo hoditi v šolo na sestanke in veselice in gorje če otroka ni in pove, da so mu starši rekli naj gre v cerkev in ne h kakšni šolski zabavi ali sestanku.

Poleg tega zatirajo verouk še na druge načine. Po več razredov otrok spravijo skupaj, da naj skupaj opravijo veroučno uro, ki jo zahtevajo starši. Po sto in več otrok se gnete v razredu. Kakšnega resnega pouka seveda ni. Če se starši pritožijo, jim oblast odgovarja, saj imate verouk. Šolski nadzorniki se brigajo, da se nič ne stori v korist poučevanja verouka. V spričevalih seveda o verouku ni sledu. Letošnja navodila prosvetnega oddelka vlade pravijo takole: "Verouk ima še vedno preveč ur na šolah. Za vsako šolo je dovolj ena ura na teden brez ozira koliko je razredov. Kadar je verouk, naj se istočasno priredi kaka zabavna prireditev, ki bi otroke vlekla od verouka. Predno pride katehet naj imajo vsi otroci četrt ure prosto in se naj jim parkrat pove, da gredo lahko domov vsi tisti, ki ne žele čakati na verouk. Upravitelji šol in razredniki naj pazijo, da veroučitelj ne bo zavajal otrok v neko mistiko in druge ne-realnosti. Vsako delo veroučitelja v šoli mora biti pod strogo nadzorstvom in upravitelji šol so dolžni poročati redno

o splošnem delu veroučitelja a posebej takoj vselej kadar se veroučitelj kaj dvoumno ali sumljivo obnaša."

Celo komunističnim učiteljem se je začelo gabiti počenjanje z veroukom in vero-učitelji. Nekateri so predlagali naj se nehajo te šikane, ki nimajo smisla in naj oblast verouk v šoli enostavno prepove. Komisar se je dvignil in rekel, da morajo učitelji tako delati, da bodo otroci in ljudje sami duhovnika nagnali, ne pa da bi oblast jemala pred ljudmi odgovornost, da je duhovnika spodila iz šole. S tem bi oblast bila zopet osvobodena pri ljudeh, je dejal komisar.

Križi in druge verske podobe so morale izginiti iz vseh šolskih sob takoj v prvem letu komunistične vlade.

Boga in Njegov nauk so pregnali iz slovenskih šol že v veliki večini. Pri otrocih se kažejo posledice. So bolj nerodni in nedisciplinirani pri vseh učnih predmetih. Mnogi učitelji si žele že pomoči kateheta. Na drugi strani pa se dobri starši zelo trudijo, da bi sami nadomestili česar šola več ne da. Po marsikaterih farah starši pripravijo sami otroke za prvo sv. spoved, za sv. birmo in sv. obhajilo. Mnogi otroci so tudi na ta način odlično pripravljeni in poučeni. Sedajni rod staršev slovenskih je pač rod, ki je imel lepo vzgojo v šoli in katoliških organizacijah in strašno skušnjo v sedanjih dobi preganjanja.

BESEDA IZ NARODA

Opazke in pripombe

Cleveland, O. — Ameriški socialistični voditelj Norm. Thomas je pred kratkim praznoval svoj 65. rojstni dan. Ob tej priliki je bil deležen mnogo laskavih besed in komentarjev v ameriškem meščanskem tisku, dočim se ga je pri nas spomnil Glas S. D. Z. Meščanski tisk ga hvali kot vzornega socialističnega voditelja, ki si je s svojim dolgoletnim vztrajnim bojem za socialne reforme in izboljšanje življenjskega položaja ameriškega delavca pridobil iskreno spoštovanje vseh slojev, vključevši mnogo njegovih starih nasprotnikov v vrhnjih plasteh. Obenem posredno priznavajo njemu in ameriškega soc. gibanju delno zaslugi pri uresničenju socialnih reform kakor brezposelnostna zavarovalnica, starostna pokojnina itd., ki so bile upeljane izvesti vstavljenega Rooseveltovega New Deala leta 1933. Večina teh reform je bila del socialističnega minimalnega programa, ki ga je Thomas propagiral mnogo let pred prihodom New Deala. Socialistične vlade v Ameriki ni dočkal in je najbrž tudi mi ne bo, dočkal pa je z nami vred veliko izboljšanje življenjskih in delovnih razmer ameriškega delavstva. To mu je nedvomno v zadoščenje saj ve, da so vse te izboljšave, kakor tudi tiste, ki se pridejo v prihodnjih letih, v nemajhnih meri zaslugi vztrajnega prizadevanja Amerikancev njegovega kova in njegovih nazorov, ki so vzbudili v Ameriki socialno zavest. — Ali se ga je ob tej priliki spomnilo naše takozvano napredno časopisje, ki ga je svoj čas oboževalo, ne vem; v Proletarcu ne najdemo besede o tej pomembni obletnici in če je Prosveta spregovorila o tem, sem moral tisto številko prebrati. Zadnja leta se ta tisk mnogo bolj zanima za rojstne dneve komunističnih maršalov in njihovih pomagačev pri izvajanju krave "ljudske pravice".

Normana Thomasa sem zadnjič videl na zboru Jugoslovanske socialistične zveze L. 1938. v Collinwoodu. Mož, ki je velikan po postavi in skoro videti neroden, toda bistrih možganov in prikupega nastopa, je prišel, da pregovori konvencijo, da ne glasuje za odepitev JSZ od Seestranske Amerike. Toda de-gatje, ki so bili z Zaitcem, Molkom in drugimi voditelji vred za odepitev, so ga sprejeli z vidnim hladom. Thomasu se je poznalo na njegovem poštenem, razumnem obrazu, da vidi, koliko je bila ura. Vzlic temu se je potrudil, da prepriča zbor, da nima JSZ bodočnosti brez povezanosti s Soc. stranko. Njegove besede so bile bob ob steno. Poslušali so ga samo Tone Garden

in peščica pristašev. Ko je končal, je bilo malo vpludnega ploskanja — zaradi lepšega — in Norman Thomas in JSZ sta šla vsak svojo pot.

Kako prav je imel tedaj Norman Thomas, ko je govoril, da nima JSZ upanja na bodočnost brez tesne povezanosti s soc. gibanjem? Navezana sama nase JSZ s Proletarcem vred ne le da ni napredovala, ne le, da je stalno hiral, kakor drevo, ki ima presekan glavno korenino, temveč se je tudi popolnoma izgubila v vrtincih povojne komunistične propagande! Urednik Proletarca in nekoč uspešni voditelj JSZ Frank Zaitz se zadnje mesece obupno trudi, da se izkoplje iz sopotniškega močvirja, v katero je bil zabredel do vratu, toda njegovim poskusom manjka odločnosti, vsled česar nikdo ne verjame v njegovo iskrenost. Kar Zaitzu manjka, je močnatost, da bi priznal, da je bil zašel na krivo pot in železa v hrbtenici, da bi obrčunal s preteklostjo in brez ovinkov in brez strahu udaril po komunističnih tiraninih in zavajalcih in po njihovih oporah v SNPJ, Sansu, na lawndalskih ozarrah in pri časnikarskih zarjavelih devicah in volkovih v ovcjih kožuhih.

Ampak polagoma pa le prihaja resnica do besede pri Proletarcu, čeprav to skoro gotovo izvira iz osebne užaljenosti. Tako je urednik Zaitz 23. nov. omenil ameriškega Makedonca Smiljo Vojdanova, (ki je po obisku Titovine vzlic temu, da je bil "gost naroda", po povratku v Ameriko naglas povedal, da vlada v Jugoslaviji krvava strahovlada in da so razmere nezno-sne) vmes pa pristavil tole opombo: "Letos je Jugoslavija povabila tja precej ljudi, da se prepričajo, kako se gradi in kakšne so razmere; in potem od njih pričakuje, da rečejo dobro besedo za razmere in režim." Če bo Zaitz tako naprej "rah-ljal ledino" Titovim današnjim milim gostom od SNPJ in Sansa, potem bosta imela krasna tovariša Mirko Kuhelj in Milan Medvešek zelo nevhvaležno nalogo pri "pedljanju" sveže titovske propagande. Če bo šlo tako naprej, bo zaupanje v njuno vednostojnost do konca omajano še preden bosta odprla usta in stegnili jezika. Nu, saj jima razen zagrizenih titopotnikov, ki ne verjamejo obupnim pis-mom svojih sorodnikov v domo-vini, tako ali tako nikdo ne bi verjel.

Izgleda, da se danes kar ne morem ločiti od Proletarca in Zaitza! Kakor bi se ga držala smola! Ampak članek "Iz zgodovine" je tako zanimiv, da ne morem mimo njega, ne da bi se nanj ozrl. Članek namreč pri-merja Proletarčev današnji po-ložaj z razmerami pod Aleksan-

drovo diktaturo, ko so ga tam prepovedali in zapirali ljudi, na katere je bil naslovljen. Kolikor Zaitz ve, današnji diktatorski režim se ni zapri nobenega Proletarčevega naročnika zaradi Proletarca ali Družinskega kole-darja, ponovi pa precej na glas, da se tamošnji naročniki bolj in bolj pritožujejo, da ne dobivajo redno ne lista ne kole-darja. Če bo Zaitz še kaj časa delal takšne "zgodovinske pri-mere," ne bo "ljudska pravica" (za katero se je do nedavnega Proletarec sam navduševal!) zgolj ustavila dostavljanje Proletarca in koledarja, temveč tu-di "prijava za krogele" njegove nezadovoljne naročnike. Ali morda tega čaka, da bi se potem lahko pobahal, da je postal "ne-varen Titovemu režimu," kakor cika že v omenjenem članku? Vsekakor kaže, da bodo imeli v Ljubljani čedalje več vzroka za kesanje, da so pri izbiranju na obisk povabljenih sopotniš-kih kapitanov tako grdo in ne-odpušljivo prezrli Franka Zaitza, namesto da bi bili po-vabili njega — prvega.

Ni še dolgo tega, ko je vsaka omemba o socialističnih zahte-vah po socialnih reformah vzbujala kurjo polt in sveto jezo v ameriških političnih krogih, ali ko je dr. Townsend s svojo za-htevo po \$200 starostne pokoj-nine vzbujal vsepovsod zasmeh in smešenje. Ampak časi se spreminjajo. Zdaj se oglašja sam Mr. Reubican, zvezni senator Robert A. Taft, znan kot kon-servativen politik in izjavlja, da je čas, da načne zvezni kon-gres vprašanje zvezne starost-ne pokojnine in prouči, ali bi bila možna splošna pokojnina v vsoti \$100 na mesec za vse prebivalce, ki dosežejo 65. leto starosti. Ker se vrše prihodnje leto volitve v zvezno poslansko zbornico in senat (ena tretjina članov, med njimi Taft), se bo o tem in drugih izboljšavah in reformah (obvezno bolniško za-varovanje itd.) nedvomno mno-go debatiralo in najbrž tudi sklepalo na kongresnem zaseda-nju, ki se začne po novem letu. Naj rečejo profesionalni in nepoklicni črnogladi kar hočejo, resnica je, da se Amerika še vedno pomika naprej in da bo še napredovala po tej poti, če-prav nismo imeli niti ne bomo še imeli niti socialistične demo-kra-tične vlade, kje šele omeda-ljenega maršala ali generalisa-ma na čelu washingtonske vlade in "ljudske pravice!"

Poroka 72-letnega podpred-sednika Barkleyja z 38-letno ljubko vdovo ni le spricevalo ne-navadnega poguma in optimiz-ma, ki nedvomno preveča mla-dostnega starega ženina, tem-več obenem potrjuje, da je na-stala v Ameriki zlata doba za srednjeletne moške in celo za korajžne fante s šestimi ali sed-mimi križi na grbi. Kdor ne verjame, naj kar pogleda, kdo so današnji filmski ali gledališki igralci ameriškega ženstva. Operni pevec Ezio Pinza, ki vpliva na naša ženska srca ka-kor še nihče izza nesmrtnega filmskega ljubimca Rudolfa Va-lentilna, je mladenič, ki se je rodil pred 57 leti. Humphrey Bogart, ki se tudi najbolj zakr-knjenega razbojnika ne ustraši in ki gladi ženske z železno ro-kavico, ima komaj pet križev na hrbtu. Dva druga korenjaka, Clark Gable in Gary Cooper, sta 48-letnika. Najpopularnej-si ameriški radijski in filmski pevec Bing Crosby se zdí pri svojih 45 letih v tej družbi na-ših modernih princev ljubezni in romantike skoro otrok. — Jaka, kaj praviš? Ne bomo se še podali, ko pa nas čas šele pri-haja! Ej, še jim bomo pomeži-kovali (na skrivaj, kajpak, da ne bo rabuke zaradi tega pa ku-hanja domačih rilcev!). Se jo

bomo urezali: "Ko psi zalajajo po celi vas" na glas, ljudem na-znanjajo, da grem k svoj! ljub-ci v vas." Da bi nam le revma-tizem pa krvni pritisk ne naga-jala pri uveljavljanju naše dru-ge mladosti. . . .

Tako smo srečno pričakali ro-man "Jutro brez sonca." In re-či moram, da je začetni odziv prav dober. Knjiga gre dobro izpod rok, ker kupci so začeli takoj prihajati, čim se je zve-delo, da je prišla iz knjigovez-nice. Neka rojakinja je kupi-la kar tri izvede naenkrat! — (Stavim, da za božično darilo). Zastopnik Domovine Jože Grdi-na je vzel pot pod noge in za-čel pritiskati na hišne kljuke; prva dva dni je prodal 35 iz-vedov! Izgleda, da naših lju-di ni treba baš siliti, da odšte-jejo tri dolarje za novo knjigo. Kako gre biznis izpod rok Mr. Resniku v Newburghu in dru-gim zastopnikom A. D. še ne vem, upam pa, da bodo posne-mali Jožeta Grdino, kajti pro-vizija je kar čedna in se spleča stopiti za odjemalci. Založba vabi tudi zastopnike iz zunanjih naselbin, da sporoče A. D., koliko izvodov si upajo razpe-čati, ker roman ni bil spisan in tiskan samo za Clevelandčane. "Je že res, da smo hudo smart-ti v metropoli," meni sosed Miha, "ampak tako samogoltni pa nismo, da ne bi privoščili tu-di rojakom onstran cleveland-skih plank kaj dobrega, oč kranjskih klobas in vinca ru-jnega pa do dobrih cajteng in bukev! Zato le povej tem tvo-jim bravcem in prijateljem, da sem jaz rekel, naj se požurijo in posežejo po novem romanu, ker jim ne bo žal. Pa še to do-daj, da sem prepričan, da tudi ta progresivnim ne bi škodovalo, če bi ga prebrali in se zami-slili v resnice, ki jih oznanja."

Sosed Miha ima res vedno kakšno domisljico.

Peter Kopriva.

Vesela vest

Cleveland, O. — Prejela sva brzojavno obvestilo iz Evrope, da sva postala prvič stari ata in stara mama, a najina hčer-ka Eda poročena Gasser pa srečna mamica, ko so dobili pr-vo-rojčeca in sicer prav krep-kega sinčka. Ga. Edda Gasser je bila komaj 12 let stara, ko je dospela v Ameriko. Končala je še pred 18. letom višjo šolo z najodličnejšim uspehom v Oberlin kolegiju za A. M. s "summa cum laude," a na WRU v Clevelandu tudi z naj-odličnejšim uspehom.

Bila je nekaj časa učiteljica tujih jezikov na Glenville High šoli, potem pa je prevze-la službo pri zvezni vladi naj-prej v Clevelandu, nato pa v Washingtonu D. C. in pozneje v Evropi, kjer se je seznanila z Mr. Francis Gasserjem, ki je bil tudi tam v službi.

Mr. Francis R. Gasser je od-vetnik, doma iz Salt Lake Ci-ty, Utah, a je že dal časa ame-riški podkonzul v Evropi. Tu-di Mr. Francis R. Gasser nam večkrat piše in oba zatrjujeja v vsakem pismu, kako sta sre-čana, da sta se "dobila." Zato jima naše najiskrenejše čestit-ke s srčno željo, da bi bila sre-čna vse do konca dni.

Mrs. Edda Gasser še vedno govori in piše odlično sloven-sko, obvlada razen češkega in poljskega vse slovanske jezike — tudi ruščino, dalje špansko, latinsko in deloma tudi staro grško ter je usposobljena učiteljica za višje šole za franco-ščino, angleščino in nemščino, poleg tega pa je tudi dobra gospodinja.

Mnogo se je učila, a sedaj sama pravi: vesela sem, da sem se učila, ker sedaj imam nekaj od tega in žanjem-sad svojega truda. — Torej Bog živi njih

in vse tako srečne zakone. — Srečni starši,

Mr. in Mrs. M. Penko.

— Najsevernejše mesto na se-verno-amerškem kontinentu je verjetno mesto Barrow v Ala-ski.

Odmevi iz Titovine ali gorke iz "raja"

Na razseljene osebe, ki se nočejo vrniti v domovino, ima Tito baje hudo piko. Ve, da so mnogi na boljšem, kakor če bi morali trpeti v njegovem pek-lu. Najbolj pa jih zaviđa, ker so vsaj na varnem, zakaj on sam je vedno v nevarnosti, kdaj ga bo kdo likvidiral.

ČE VERJAMETE AL' PA NE

Tale je priletela naravnost iz starega kraja, vsa s pan-keljski prevezana in z ljudsko oblastjo parfimirana:

Nekemu škofojloškemu kme-tu je ljudska oblast predpisa-la, da mora zrediti in oddati državi tri prašiče, če niso bile mar svinje. Gospodar jim je vtaknil v ušesa plombe z napi-som: OZNA. To zato, da se ne bi kdo zmotil in jih hotel zase porabiti. Bog ne'daj!

Mali Janezek je ogledoval pujske in je modro pripomnil materi: "Mama! Naši prašiči so že pri OZNI! Saj imajo na ušesih zapisano, da so in odkar vedo, da so pri OZNI, se mi zdi, da tako neznansko grdo gledajo."

"Tiho bodi," mu svetuje na-glo mama, "se bodo že unesli tudi pri OZNI!"

Drugi teden je učitelj raz-lagal v šoli pomen OZNE do države ter močno naglašal, ka-kor mu ljudska oblast to pred-pisuje in ukazuje, da OZNA skrbi za red in blagostanje v deželi, ker so vsi vodilni moške iz njenih vrst. "Torej, ljubi otroci, vi gotovo niste vedeli, kaj je OZNA in kdo je pri njej," je učitelj zaključil svoj govor na učence.

Pa Janezku to ni bilo prav, ker je bil že velik učenjak in strašno moder fantek, pa je dvignil roko in spregovoril: — "Tovariš učitelj! Za ene si pa pozabil povedati. Prašiči so tudi pri OZNI! To vem jaz prav gotovo!"

Ves razred je prasnul v smeh, a učitelj je bil rdeč kot kuhan rak. Silil je v Janezka, da mu je razodel, odkod to ve, da so prašiči pri OZNI.

"Ja, naši so že," pojasnuje Janezek, "saj imajo zapisano v ušesih. In od takrat grdo gledajo, da se jih kar bojim." Učitelj je naglo poklical v Ljubljano in drugi dan je že pridrvel avto, da odpelje prašiče OZNO iz škojfe Loke, kjer je bila v pohujšanje mladim in starim. V Ljubljani ustavi avto pred vladno palačo, da sporočijo vrhovnemu pred-stavniku OZNE, da so debelu-harji dospeli. Nabralo se je mnogo radovednežev, ki so po-željivo ogledovali OZNO in vi-deli v duhu klobasice in krače, s katerimi se bodo mastili pri ljudski oblasti. Skozi rado-vedneže se prerine tudi znani humorist Fric in ko vidi na vo-zu debeluharje, se na ves glas zasmee in reče: "Kaj pa zija-te vanje! Ali niste še vedeli, da so pri OZNI prašiči!" Kot bi kdo ustrelil v radovedneže, tako naglo so se razkropili, samo Fric je še ostal, pa vkle-njen je bil in je čakal, da ga bodo odpeljali za take hude besede. . .

KANADSKA

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLYSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

Nov roman je izšel

Iz knjigovarnice smo dobili prvo pošiljko novega izvirnega slovenskega romana JUTRO BREZ SONCA, katerega je spisal naš pisatelj Ivan Jontez, avtor "Sence preko pota," v Ameriški Domovini objavljenih "Priseljenec," "Z vero v vstajenje" in dolge vrste drugih povesti, romanov, črtic, pesmi itd. Pisatelj je narisal tudi osnutek za gornjo naslovno sliko na platnicah, izdelano v ateljeju tukajšnje komercialne umetniške tvrdke Art Associates. Roman je izredno razgibno in napeto pripovedniško delo, ki slika usodo dveh mladostnikov, Milana in Olge, katere je vrglo življenje iz idilične mladosti, ko sta se spoznala in vzljubila ob čitanju Prešernovega Krsta pri Savici, v podtalni boji proti predvojni (sestojanarski) diktaturi kralja Aleksandra, ju po fašističnem vpadu poglaval v partizanske vrste, kjer sta se požrtvovalno borila in trpela v prepiranju, da prinaša osvobodilni boj resnično odrešenje, svobodo in pravico. (Potem bi pa lahko odložila puške ter si ustvarila prijetno domače ognjišče, po katerem sta oba hrepnela.) Ampak namesto bleščeče obetane zarje napoči novo jutro brez sonca; stare okove nadomeste novi. In Milan in Olga stojita pred spoznanjem, da je ne boste mogli odložiti, dokler je ne prečitate do konca!

Knjiga je trdo vezana, z gornjo sliko na platnicah, je tiskana na najfinjšem papirju, z velikim in razločnim tiskom, da jo je veselje vzeti v roke. Cena je \$3.00, po pošti \$3.25, po pošti v Kanado \$3.50. Denar je treba poslati z naročilom. Knjiga se naroča pri Ameriški Domovini ali pri založniku: Triglav Publishing, 1107 E. 74 St., Cleveland 3, O. Knjiga je na prodaj v našem uredništvu in pri naših trgovcih, katerih imena najdete v oglasu na drugem mestu. Obenem jo prodajajo tudi naši zastopniki.

Novo pripovedno delo toplo priporočamo vsem našim čitateljem. Obenem jim svetujemo, da žurno posežejo po njem, kajti tiskanje je bil roman v omenjenem številu in zaloga najbrž ne bo trajala prav dolgo.

Za hip smo šli pogledat v Kanado

(Nadaljevanje)

Kar naglo smo si z gđ. Anico dopovedali, kako da se imamo radi, potem se je pa naša ekspedicijska podala iskati jersperge po Torontu. Anica nam je hotela preskrbeti prenočišče že prej, pa sem ji strogi prepovedal, da se je revica kar tresla in me ubogala. Našim sem povedal, da si bomo poiskali kje ob jezeru kabine, da bomo ponoči poslušali pljuskanje vode ob obrežju, jutraj bomo pa zgodaj vstali in občudovali sončni vzhod.

Naš Jimmy je bil ves vnet za tako romanco, le glede jutranjega občudovanja sončnega vzhoda je mislil, da bi bilo pametno, če bi našli take kabine, ki bi imele okna na jezero, da bi kar s postelje občudovali. Ona je tudi pritrdila malemu in voznik Eddie je rekel, da ne bo vstal do devetih ne za sonce ne za luno, ne za zvezde, in ne zanič Kar sram me je bilo, da imam v družini take zaspante. Prepričeval sem jih, da ga ni lepšega na svetu kot stati na bregu in gledati, kako leze sonce iz vode. Najprej se nebo pordeči, kot bi vsa vodna površina zagorela, potem se počaka nekaj svetlobe, ki se veča in veča in nazadnje se razlije preko vodne površine ena sama goreča ploskev, kot bi potresel žerjavice.

"Pa kako to tako dobro veš, ko še ne pomnim, da bi vstal pred soncem, da bi ga šel čakati k jezeru?" bi rada vedela Micka, ki sicer rada sliši, če ji zapijem kaj od romantike, pa ki ne verjame v fantazijo.

Ko smo dospeli nazaj v bolnišnico, da pobremo Anico, so ravno prinesli dnevne časopise v vežo. Z velikimi črkami smo videli zapisano, da se je zgodila na obrežju v Torontu velika nesreča, da je zgorela ladja in da prva poročila mislijo, da je izgubilo življenje več kot 200 oseb. Do takrat nismo vedeli ničesar o tisti strahoviti katastrofi, čeprav smo se peljali mimo pristanišča, kjer je prav tisto jutro začela goriti letoviška ladja. Opazili smo, da so s policijo zaprli vse dohode do pristanišča, pa nismo vedeli zakaj. Šele iz časopisa v bolnišnici smo zvedeli strašno vest. Pozneje so ugotovili, da je res zgubilo življenje 137 oseb, med temi sta bili dve Slovenki iz Loraina. Kamor smo stili večer prišli, povsod so nas spraševali, če nam je kaj več znanega o nedolžni, pa nismo vedeli ničesar več kot vsi drugi, ki so zvedeli vest iz časopisa.

Anico smo kmalu izvabili iz bolnišnice, naložili smo se na avto in se odpeljali po parku ven na cesto. Lepo imate tukaj, sem pokazal Anici po prostornem parku, po katerem se vse jejo peščene stezice vse dol do jezera in daleč naprej ob njem. Pritrdila mi je, da je park res lep in potem pa da je pika. Pogledal sem jo in videl, da ne bi rada govorila o tem. Seve, kdo pa bi! Saj bolnišnica ni operno gledišče, čeprav bi morda po glasovih, ki prihajajo včasih iz notranjosti, morda sodili, da res stoji pred opero.

Ko smo zavili iz parka na cesto, se je izvil Anici vzdih, da sem se kar ustrašil. "Globoko ste se oddahnili, gospodična," sem omenil, "pa ne vem, če od veselja ali žalosti." "Oboje bo," je povedala in se nehoti ozrla čez ramo nazaj proti bolnišnici. "Ravno zdajle sem dokončala pogodbo, da bom zvesto služila svoj rok, ker le potem so nas dobili iz taborišča v Evropi. Kar nas je služilo Slovencev v tej bolnišnici, smo ravnokar doslužili in zdaj smo proste, da gremo kamor se nam le poljubi."

"Joj, to bo pa treba praznovati!" sem zavpil kar tam na cesti, ker jaz imam rad vsako priložnost, ki se nudi za narodno veselico. "Pa kako pravo smo prišli! Res, Bog poštenega človeka nikoli ne zapusti." "Po vaši misli in ginljivih besedah sodeč ste vi tisti, ki ste doslužili rok v bolnišnici, ne jaz," se smeje vesela Anica, ki ji smeh prav tako lepo pristaja kot naši Micki. Vse obraz jima nekam zgine, samo nekaj gub je videti tam, kjer so navadno oči.

"Naj je že doslužil kdor hoče, danes ga bomo poglali, pa je," sem ukazal. "Vi nam boste povedali, kam bi šli, jaz bom pa vodil vse drugo. Zdjaj bomo šli najprej večerjat, potem bomo pa počasi začeli z domačo zabavo, da bo Torontu videl, kaj se to pravi. In kaj boste počeli zdaj, ko ste ledig in frej bolnišnice, če smem vprašati."

"Zdjaj imam najprej dva tedna počitnice, ki bo prvi oddih v Kanadi. Potem bom šla na nazaj v bolnišnico in služila še naprej. Tako sem odločila. Druga naša dekleta bodo šla v druge službe, jaz sem pa rekla: če so me poznali prej, ko nisem vedela ne kot ne kam, se bom izkazala hvalno in ostala še naprej iz svoje volje."

Vsa nekaj časa.

"Lepo je to od vas," sem jo pohvalil, ko smo ustavili pred elegantnim poslopjem, kamor so nas vabili na kruh in sol, pa kar paše še zraven.

(Dalje prihodnjik)

Nekdanji Kanadci bi se radi vrnili

(Nadaljevanje)

(Poročilo kanadskega poročevalca o stiski nekdanjih Kanadcev, ki so se vrnili v Jugoslavijo, pa bi šli radi nazaj, a ne morejo).

Večini so pobrali potne liste, še predno je parnik dospel v Reko. Tisti, ki so pripeljali iz Kanade s seboj orodje, truke in razne stroje, so bili vprani, če ne bi hoteli vse to prodati jugoslovanski vladi. Radi ali neradi, morali so. Blago je bilo cenjeno v dolarjih in za vsak dolar po 50 dinarjev. (Danes, ko to pišem, sem plačal za kosilo 300 dinarjev, ali 6 kanadskih dolarjev, torej vsak lahko izračuna, koliko so dobili Kanadci za svojo robo, ko so dospeli v Jugoslavijo). Nekateri so se čudili, kako je prišlo do tega, da so kar na lepem darovali svojo robo jugoslovanski vladi. V svoji nedolžnosti so podpisali predložene papirje, na katerih so izražali svojo radost, da jim je dana prilika darovati Titu avtomobile, letenice, pralnice in drugo, kar so pripeljali s seboj iz Kanade. Kar jim je še ostalo, so počasi prodajali kos za kosom, da so mogli vsaj živeti.

Ti ljudje niso komunisti. Vsak, s katerim sem se govoril, je ponavljal isto: "Povej jim doma, da nismo prišli sem kot Moskovi. Mi bomo najboljša obramba Kanade proti komunizmu, ako bomo mogli kdaj nazaj, da bomo še drugim povedali, kaj smo doživeli v Jugoslaviji."

S tem, da sem govoril s temi ljudmi, sem jih postavil v veliko nevarnost. Vladni ljudje so ostro pazili na vsako moje gibanje. Vsi moji telefonski klici iz Jugoslavije so zapisani do vsake besede. Dokaz imam, da je bilo neko dekle v Belgradu vtaknjeno v ječo takoj zatem, ko je govorila z mano.

Toda njih položaj je tako brezupen, da se niti ne ozirajo več na nevarnost. Takoj ko so zvedeli, da je neko dekle iz časopisa iz Toronta, so takoj sklicali sestanek nekdanjih Kanadcev. Sestajali smo se skrivaj za zaprtimi vrati, govorili med seboj šepetaje in toliko nas je bilo, da smo sedeli po stolah, posteljah, mizah in na tleh.

Pripovedovali so mi, kakor nekateri že vedo — o propagandi za izselitev v Jugoslavijo. Časopisi v Torontu, tiskani v jugoslovanskem jeziku, so bili glavni agitatorji. Glavni propagator Jaras jim je govoril, kako da so lahko srečni, ker niso doživeli vojnih grozot. Zato je zdaj njihova dolžnost, da se vrnejo v domovino ter pomagajo graditi novo, lepšo domovino. Leta 1947 se je po dal s petimi tovariši v Jugoslavijo in ko se je vrnil nazaj v Kanado, je imel še vse lepšo sliko o sijajni bodočnosti v stari domovini.

Pred štirimi meseci, tako mi zagotavljajo, je dospel Jaras

v Zagreb, da bi pregledal kakih 2.500 prošelj nekdanjih Kanadcev, ki bi se radi povrnili nazaj v Kanado. Ko je videl toliko prošelj, je rekel, da jih je preveč. "Naj vsi poginejo tukaj," se je baje izrazil o nekdanjih svojih tovariših iz Kanade.

Naj povem o eni izmed 52 v Kanadi rojenih, ki zahtevajo, da se jim dovoli vrniti se nazaj v rojstno domovino — Kanado. To je 20 let stara Nancy Bosich, ki je bila rojena v Vancouveru. Leta 1947 je odšla v Jugoslavijo, da bi služila domovini svojih staršev kot bolničarka. Čitala je o junastvu partizanov in želela je videti ljudi in deželo, kjer so bili rojeni njeni starši. Hotela se je žrtvovati za ljudi in deželo, ki je potrebna vse pomoči po vojni.

V Reki se ji je nekaj primerilo, ki ji ni hotelo iz glave. Njen kanadski potni list so ji vzeli samo za "čekanje," kot so rekli. V par dneh ga bo dobila nazaj, so rekli. Tudi drugim kanadskim dekletom na parniku Radniku so zagotavljali isto. Nobena ni več videla svojega potnega lista.

Nancy je dobila delo kot bolničarka v Zagrebu. Bila je vsa navdušena za novo okolico in novo delo. Pisala je staršem domov v Kanado, kako da je srečna v Jugoslaviji. Kmalu zatem so postajala njena pisma domov drugačna. Nancy, kot rojena Kanadčanka, ni mogla razumeti metod in razmer okrog sebe. Niti se ni mogla prilagoditi življenju na Balkanu. Zdravje ji je pešalo. V pljučih ji ni bilo vse prav. Zopet je pisala staršem v Kanado, a zdaj jih je svarila, naj nikar ne hodijo domov v Jugoslavijo. Pisala je o tem in onem, vse tako, kakor je sama videla in slišala. Nobeno teh pism ni doseglo staršev v Vancouverju.

Še eno poglavje bomo napisali o tem, kako se je hotela Nancy vrniti nazaj v Kanado, kjer je bila rojena, pa je niso pustili, ker so ji rekli, da je jugoslov. državljanka. Zato, ker so bili njeni starši rojeni v deželi, ki je zdaj Jugoslavija.

(Konec prihodnjik)

Dopisi in drugo

Tudi v Sudbury smo novi naseljenci

Sudbury, Ont. — Iz tega dela Kanade, kjer leži mesto Sudbury, je malo dopisov, odkar smo se novonaseljenci nastanili tukaj. Da pa boste vedeli, da nas je tudi tukaj nekaj novih Slovencev, naj povem, da nas je največ iz bivšega "Extra Ganga 500" pozneje 511 C. P. R.

Delamo po raznih jarnah, topilnicah, ki jih je tu več in kot tesarji in mizarji (karpinjarji) pri raznih kompanijah. Nekaj jih je pa še ostalo zvezstih delu pri C. P. R. železnici, kar je prav in lepo, saj nas je ta kompanija rešila lagerskega in begunškega življenja. V mestu Sudbury in njega okolici živi pa tudi več naših starih naseljenih slovenskih družin, posameznikov. — Nekateri te družine so ostale res prave zavedne slovenske družine, tako da smo mi novi naši pravo razumevanje pri njih. So nam v veliko oporo in nam radi pomagajo pri vsem, kar nam je

treba urediti v enem ali drugem zadevi, ki nismo še večji angleščine.

Kadar kdo od novih pride s katere koli strani tu skozi Sudbury, se oglasi pri dobrih družinah Stariha - Dim, ki so vsem v pomoč. Zato se jim najlepše zahvaljujem za vsa prijaznost in dobro delo, ki ga store za nas.

Da pa ne boste mislili, da smo tu samo možje in fantje, naj vam povem, da imamo tu že tudi od naših novih štiri mlade žene in dve dekleti sta pa še ledig in frej v tej okolici. Pa kaj je to — samo dve — fantov pa ducat in pol, ki ne mislijo ostati vedno samci (čeprav je lepo), ker se zavedajo, da je treba gledati v bodočnost za naš slovenski naraščaj. Če pridejo slučajno naši fantje kaj na obisk tja dol v Toronto, ki pravijo, da je središče našega življa v Kanadi, naj se naša dekleta nikar preveč ne prevzamejo, kaj se ve s kakšnim namenom bo kateri prišel tja.

Želim vsem dragim rojakom in rojakinjam kjerkoli živijo v naših novih domovinah, pa najsibo po širni Kanadi, USA, v Argentini, Avstraliji, Avstriji, Nemčiji, Angliji in drugih deželah širnega sveta predvsem ljubega zdravja, saj to je naše največje bogastvo. Če nimate tega, si velik siromak kljub temu, da živimo v deželah dolarjev in blagostanja. Želim vam obilo svetločnega mira, božjega blagoslova v lepih božičnih praznikih. Ko si bomo drug drugega voščili srečo v svobodnih deželah, se spomnimo na naše drage brate in sestre Slovence v naši nesrečni in mili domovini, ki so zaprti po raznih ječah in taboriščih, ki jim lastni brat ne da prilike svobodno stisniti prijatelju roko in mu želeči vse dobro. Zato prosim usmiljeno nebeško božje Detece, naj jim bodo prikrajšani dnevi njihovega trpljenja.

Obenem pa želim vsem Slovincem in Slovenkam v vseh delih sveta, kjer koli kdo živi, blagoslovljeno in srečo polno novo leto 1950. Da bi se razlil poseben božji blagoslov v tem svetem letu na našo tako trpečo domovino. Iskreno pozdravljam vse v uredništvu, moje sorodnike po Ameriki, prijatelje in znanke iz taborišča Spittal, vse fante in može iz "Ganga 511" in vse rojake in rojakinje po vseh kontinentih sveta, ki ga doseže ta naš lepi list Ameriška Domovina. Bog živi!

Vid Rovaneš,
388 Donovan St.
Sudbury, Ont. Canada.

Misli ob božičnih praznikih

Val D'or, Qc. — Bližajo se božični prazniki in ljudje že pošiljajo voščila, kajti vsak se rad spomni svojega sorodnika, prijatelja ali znanca in mu vošči vesele praznike. Tudi mene ženejo misli v preteklo leto, v mesecu september in oktober, ki sem jih preživela v sončni Kaliforniji med svojimi prijatelji in sošolci in sošolkami iz Starega trga pri Črnomlju.

Oh, lepi so spomini na šolska leta, na mladost, katere pa je odšla. . . Kar verjeti nismo mogli, ko smo si sestli v roke, da smo to eni in isti, kajti obraz se je marsikateremu spreminil, slana na glavi, kar je pač dokaz, da so prišla leta. Srečala sem jih veliko iz metliške fare in od vseh sem bila lepo in prijazno sprejeta. Le žal, da nisem mogla vsem ustreči in ostati dlje v njih družbi, kajti dva meseca sta kar hitro minila. Vsem skupaj pa izrekam najpriširnejšo zahvalo za vse, posebno pa družinam Volk, Rupnik, Prus, Pečnik in Bajuk v Fontana, Los Angeles pa V. Topliker, MacDaniel in v San Francisco družinam Stark, posebno Mark in Mary Stark, Barlič, Govednik ter Mrs. F. Stark

in Kathie in George Dodig. Še enkrat vsem najlepša hvala ter vam želim vsem prav vesele božične praznike in srečno novo leto. Prav tako želim tudi vsem mojim prijateljem v Clevelandu, med katerimi sem živela na Muskoka Ave. Po zdravi in božični voščila velja jo tudi vsem faranom sv. Družine v Kansas City, Kans., v duhu bom med vami in poslušala petje "Sveta noč, blažena noč." Če Bog da zdravje, bom praznovala letošnji božič pri družinah mojih sester tu v mrzli Kanadi.

Mary Gustin.

MALI OGLASI

Ugoden nakup

Blizu E. 140. St. in Blvd. je naprodaj 6 sob hiša za 1 družino, jako čista zunaj in znotraj, garaža, cementni dovoz, lep lot, se lahko vlesite pred božičem; zmerena cena za \$10.500.

Na Kildeer Ave. blizu 185. St. je naprodaj krasna 6 sob hiša za 1 družino, zajtrkovalni prostor, preproge, beneški zastori. Stoker z termostat kontrolo, dvojna garaža, vrata se dvigajo, cena je zelo zmerena.

Za več informacij pokličite
John Knific
820 E. 185. St.
IV 7540 ali KE 0288
(241)

Stanovanje v najem

V najem se odda 6 sob zgoraj, garaža, odda se odraslim ljudem. Vprašajte na 5416 Homer Ave., telefon Wickliffe 500-M.

Ženska se sprejme

Sprejme se ženska za hišno delo in varstvo otrok. Dobi stanovanje pri družini. Pokličite IV 0496. —(240)

Hišo kupujejo

Radi bi kupili hišo 3 ali 4 sobe, klet in furnez na plin, najraje v Nottinghamu ali Euclidu. Pokličite KE 8754.

Grdinovi koledarji!

Firma A. Grdina in Sinovi sporoča, da ima vse koledarje za 1950 in sicer treh velikosti in različnosti za razdajanje. Veliki koledarji so za dvorane in trgovine, srednji za stanovanja in manjši ali verški za vse družine, ki si takih želijo.

Koledarji so na razpolago vedno v pogrebniških domovih, 1053 E. 62. St. in 17010 Lake Shore Blvd., v prodajalni pohištva, 15301 Waterloo Rd., v prostorih kegljišča, 6025 St. Clair Ave.

Kdor jih hoče naročiti po pošti, naj piše na urad: A. Grdina & Sons, 1053 E. 62. St. Cleveland 3, Ohio. Kdor bi ga rad naročil od zunaj, naj priloži za večjega družinskega 25c v znamkah, za verskega pa 20c.

V koledarju so lepe in zanimive slike. Za mesec januar je slika gub. Frank J. Lauschet. (238)

ČE KUPUJETE ALI PRODAJATE

zemljišče ali trgovino, se zglasite pri nas
Tisovec Realty Realor
1366 Marquette Rd.
ENDciott 4936
(Tue.—X)

VAS MUCI REVMAZEM?
Mi imamo nekaj posebnega proti revmatizmu. Vprašajte nas.

MANDEL DRUG
slovenska lekarna
15702 Waterloo Rd.

ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnica vseh vrst za vaše domove, avtomobile in plovila.

IVanhes 4221

13115 NEFF ROAD

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

Ko je Maurice, ki je ob zno-
žju nizkega zidu močil Jeanovo
lice s svežo vodo, zagledal, da
tovariš odpira oči, mu je ušel
vzklík veselja.

"Ah, revež, mislil sem že, da
je po tebi! In — ne da bi
ti očitaj — ampak težek si, o!"

Jean, še ves omamljen, se je
dramil kakor iz sanj. Nato je
pač razumel in se spomnil do-
godkov, kajti dvoje debelih
solz se mu je pocedilo po licih.
Ta slabotni Maurice, katerega
je ljubil in negoval kakor de-
te, je našel torej v zanosu svo-
jega prijateljstva dovolj mo-
či, da ga je mesel do tod!

"Počakaj, da pogledam tvo-
jo butico."

Rana je bila skoro brez po-
mena, navadna praska in lasni
koži; krvavela pa je zelo. La-
sje, ki jih je zdaj lepila kri,
so tvorili naravno masilo. Za-
to se jih je tudi varoval zmo-
čiti, drugače bi se bila rana zo-
pet odprla.

"Tako, zdaj si osnažen in
spet podoben človeku... Po-
čakaj še, da te pokrijem."

Pobral je v bližini čepico
mrtvega vojaka ter mu jo pre-
vidno poveznil na glavo.

"Tvoja številka, kakor na-
laš... In zdaj, če moreš ho-
diti, sva fanta iz fare!"

Jean se je spravil na noge
in stresel glavo, da vidi, če se
ga še drži. Samo čepinja je
bila še nekoliko težka. Kajpa-
da pojde, imenitno. In pre-
vzela ga je ganjenost prepro-
stejšega človeka, objel je Mauri-
ca ter ga pritisnil na srce, ka-
kor da ga hoče zadušiti; bese-
de pa je našel samo te:

"Ah ti, ljubi deček moj, lju-
bi deček moj!"

Toda Prusi so prihajali bli-
že, treba je bilo izrabiti čas.
Že se je poročnik Rochas od-
pravil nazaj, varujoč s svo-
jo peščico ljudi zastavo, ki jo
je podporočnik še vedno no-
sil zvito pod pazduho. Lapo-
ulke, ki je bil zelo velik, je mo-
gel še parkrat ustreliti, izteza-
je se čez zid, dočim si je bil
Pache obesil puško čez ramo,
očividno prepričan, da je zdaj
dovolj in da pojdejo jest in
počivati. S sklonjenim hrbtom
sta Jean in Maurice hitela za-
tovariši. Manjkalo ni niti pa-
tron; trebalo se je le pripogni-
ti. Oborožila sta se iznova, ker

sta pustila telečnjake in ostalo
tam doli, ko je moral eden na-
ložiti drugega na rame. Zid se
je raztezal do Garenskega go-
zda, in peščica, ki se je imela
za rešeno, se je naglo vrgla za
neko pristavo ter odondot do-
segla drevesa.

"Tako", je dejal Rochas, ki
je ohranjal svoje krasno, ne-
omajno zaupanje, "tu si za hip
oddahnemo, preden zopet pri-
čnemo ofenzivo."

Že ob prvih korakih so čutili
vsi, da stopajo v pekel; a na-
zaj niso mogli, vzlic vsemu je
trebalo prekoračiti gozd, ki
jim je nudil edino pot za umi-
kanje. Ob tej uri je bil to
strašen gozd, gozd brezupnosti
in smrti. Prusi, ki so sklepali,
da se bodo čete umikale sem-
kakaj, so ga šropili s krogliami
in obsipali z granatami. Bil
je kakor pod bičem neurja, ves
v gibanju, tuleč ob prasketanju
svojih vej. Granate so sekale
drevesa, listje se je usipalo
pod krogliami, zdelo se je, da
prihajajo žalostni glasovi iz
preklanih debel, in ihtenje je
padalo z vejevjem, polnim mo-
gočnega soka. Zdelo se je, ka-
kor da vsakdo sliši tožbo zve-
zane množice, grozo in kriča-
nje tisočih bitij, prikovanih
na zemljo, ki ne morejo bežati
pred to točo karteč. Nikdar

ni dihala tesnoba huje kakor
v tem bombardiranem gozdu.

Maurice in Jeana, ki sta bi-
la dohitela tovariše, je takoj
zagrabila groza. Korakala sta
po velikem gozdu, kjer sta mo-
gla teči. Toda krogle so žvi-
žgale vsenaskriž, in nemogoče
je bilo spoznavati njihovo smer-
ter se skrivati, skadaje od dre-
vesa do drevesa. Dvoje mož je
padlo mrtvih, zadetih v hrbet
in v obraz. Pred Mauricem se
je stoleten hrast, ki mu je gra-
nata porušila deblo, porušil s
tragično vzvišenostjo junaka,
masteč vse, kar je bilo naoko-
li. In v hipu, ko je skočil mla-
di mož nazaj, se je zlomila
na njegovi levi orjaška bu-
kev, ki ji je druga granata od-
bila krono, in se je podrla ka-
kor tramovje katedrale. Kam
bežati? Kam obrniti korake?
Na vseh straneh je bilo zgolj
padanje vej, kakor v ogrom-
nem poslopju, ki se hoče po-
dreti in ki mu rušiče se strop

zaporedoma lomi sobane. Na-
to, ko sta skočila v grmovje,
da uideva temu drobljenju ve-
likih dreves, je manjkalo le
malo, da ni neka granata raz-
trgala Jeana na dvoje; na srečo
se ni razletela. Zdaj že nista
mogla več dalje v tej nerazre-
šni gošči grmovja. Tenka ste-
bla so se ovijala njihovih ram,
visoka trava jima je opletala
glečnje. Pribijali so jih nena-
dno se divjajoči zidovi hoste,
dočim je kroginkrog frčalo li-
stje pod orjaškim srpom, ki je
žel po gozdu. Poleg njiju je
drug vojak, ki ga je krogla
zadela v čelo kakor blisk, ob-
stal pokoncu med dvema breza-
ma, ki ga nista izpustili. Jet-

nika v tej hosti, sta pač dva-
setkrat čutila, kako je šla smrt
mimo njih.

"Bogme", je dajal Maurice,
"odtod ne prideva živa."

Bil je bled kakor zid, in dr-
get ga je zagrabil iznova, in
Jean, ki je bil tako hraber in
ga je še jutraj bdel, je tu-
di prebledel pod prijemom le-
denega mraza. To je bil strah,
tisti grozni, nalezljivi, nepre-
magljivi strah. Zopet jih je
žgala silna žeja, neznosna su-
ša v ustih; grlo se jima je oži-
lo s hudimi bolečinami, kakor
da jih nekdo davi. Vse to so
spremljale slabosti in ostud-
želodcu; noge pa — kakor da
bi jih razbadale igle. In v tem

čisto fizičnem trpljenju stra-
hu, s stisnjeno glavo, sta vide-
la frčati tisoče črnih točk, ka-
kor da bi bila mogla mimogre-
de razločiti leteče oblake kro-
gel.

"Ah, prokleta usoda", je za-
jcljal Jean, "vrag je pa ven-
darle, da nosiš kožo na prodaj
za druge, ki se skrivajo kdove-
kod in mirno pušijo svojo pi-
po!"

Maurice, prepadel in razbur-

jen, je dodal:
"Pa res, zakaj ravno jaz in
ne kdo drugi!"

To je bil upor Jaz-a, samo-
ljubna besnost posameznika, ki
se moče s smrtjo žrtvovati za
svojo vrsto.

"Pa še to", je povzel Jean,
"ko bi človek vsaj vedel vzrok,
in če bi bilo vsaj čemurkoli v
pridi!"

Nato je dvignil oči in pogle-

dal v nebo:

—in najhujše šele pride
—AND THE WORST IS YET TO COME

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči
Vam in Vašim Otrokom

**KRANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA**

Najstarejša slovenska podporni organizacija
v Ameriki... Posluje že 56. leto

Članstvo 42,000
Premoženje nad \$7,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 126.94%

Če hočeš dobro sobi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, na-
starejši in najsolventnejši podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, rane, invalidnost, operacije, protu-
boleznin in nezmožnosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema molke in denarje od 15. do 68. leta;
stroške pa takoj po rojstvu in do 18. leta po svoje okoliščine.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanja
doba od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdev in otrok. Če se nisi član
ali članica te organizacije in udeležba v njej, te prosimo, da se
trudiš se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti
se obrni na uradnike in uradnice krajevne organizacije.

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.

Prošnja Lige katoliškim društvom

Kmalu se boste člani in članice začele zbirati na de-
cemberske seje. Takrat vas bo več skupaj kot na zgolj
mesečnih sejah. Prosimo vas, da bi se ob tisti priliki
spomnili LIGE. Saj veste, koliko LIGA dandanes pome-
ni. Ni vam neznano, kako velike so njene naloge. Sto-
tere prošnje nesrečnih pritiskajo na njeno blagajno. Pod-
prite jo, da bo še mogla dajati iz sebe!

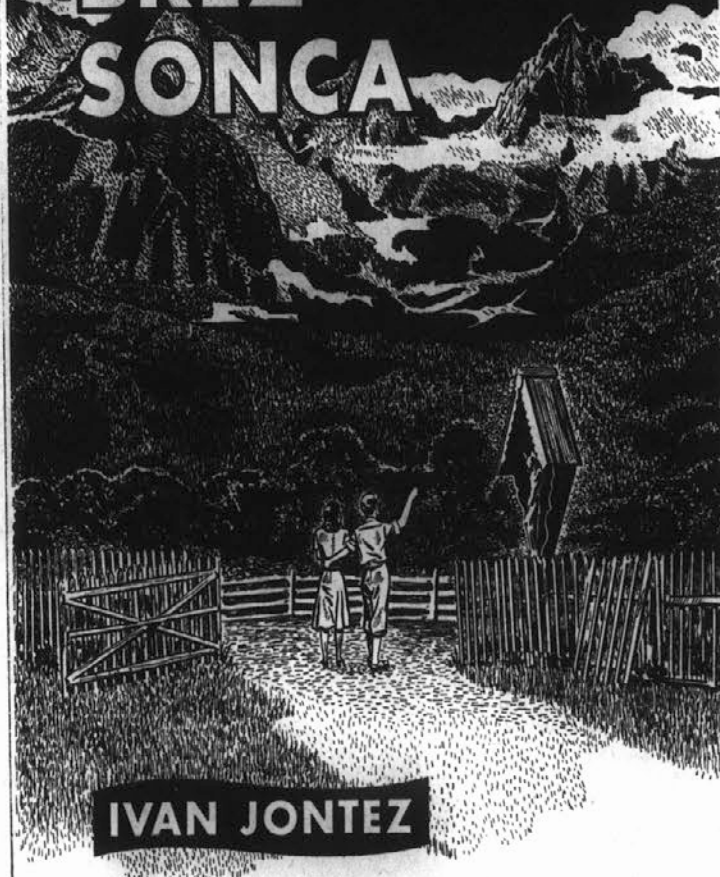
Ne mislimo, da posezite v lastne blagajne. Naj nekdo
od navzočih stopi s klobukom ali košarico okoli članov in
članic. Naj jim da priliko, da vržejo noter svoj dar. Ve-
lik ali majhen, iskreno bo dobrodošel. Tudi če bo samo
nikel, povečal bo skupno svoto. Prijatelji LIGE, spom-
nite se na seji na ta poziv!

Nabrano pošljite glavnemu blagajniku LIGE na znani
naslov: Mr. Joseph Zalar, 351 No. Chicago Street, Joliet,
Illinois.

Za vsak najmanjši dar že naprej: Bog obilno povrni!

Msgr. J. J. Oman, predsednik,
P. Bernard Ambrožič, tajnik,
Joseph Zalar, blagajnik.

JUTRO BREZ SONCA

POZOR!

IZŠEL JE ROMAN

JUTRO BREZ SONCA

SPISAL IVAN JONTEZ

Nepozaben roman o nežni ljubezni dveh
mladih ljudi, njunem gorečem idealizmu, nju-
nem požrtvovalnem boju za svobodo in pravico
in njuni neomajani veri v končno odrešitev nju-
nega ljudstva, ki se odigrava v mračnem, z ne-
varnostjo nasičenem ozračju sodobne Ljubljane.

PRAVICA LJUDSKIH SODIŠČ V PRAVI LUČI!

"Čitatelj bo našel v njem dovolj vsega,
kar je potrebno za dober roman: ljubezni in
romantike, napetih prilog in dramatičnih pri-
zorov... Roman obenem razgali tudi nekatere
politične in filozofske zablude našega časa in
jih biča z jedko satiro..."

Tone Šabec, urednik Glasu S.D.Z.

Cena trdo vezani knjigi na 274 straneh s
krasno umetniško naslovno sliko na platnicah
(na levi) je \$3.00, po pošti \$3.25 in po pošti v
Kanado \$3.50. Denar je treba poslati z naro-
čilom. Knjiga se naroča pri:

TRIGLAV PUBLISHING,
1107 E. 74 st.,
Cleveland 3, O.

AMERIŠKA DOMOVINA,
6117 St. Clair ave.,
Cleveland 3, O.

Na prodaj pri:
Ameriška Domovina
Grdina Gift Shoppe, 6113 St. Clair ave.
August Kollander, 6419 St. Clair ave.
Steve F. Pirnat, 6516 St. Clair ave.

Prav primerno darilo za vsako priliko!

G. WHISKERS

Kaj je pa to, nič mravljincev? — Dva mravljinčarja Sam (levi) in Londo se mora-
ta zadovoljiti z mlenim mesom mesto mravljincev, ki jima ga daje oskrbnik Fleish-
hacker živalskega vrta v San Franciscu. Dolgonosi živalci so nedavno pripeljali iz
Južne Amerike.